

[Hans Nielsen.]

Jeg nu læser det ærede Medlem Hr. Pinstrups Tale og hans Raab om at kridte Støvlerne, og naar jeg saa ser paa Venstre ud fra denne Tale, ja, saa er den samme Bondegaard jo undergaaet en stor Forandring. Nu er den ikke længere nykalket og hvidmalet, nu er Malingen for længst gaaet af Vinduerne, Taget hænger i Tjotter og Tjavsler, det regner ned snart det ene og snart det andet Sted, og udenfor staar det ærede Medlem og skriger: Kridt Støvlerne!

Jeg maa sige, at egentlig gør det mig ondt. I min tidlige Ungdom holdt jeg som ung Bondedreng mit Indtog i Venstre. Jeg var med i den første Provisorietid til at dele de Sorger og de Glæder, som Venstre havde, indtil jeg havnede inde i den store By og blev Fagforeningsmand og Socialdemokrat. Det gør mig egentlig ondt, at det ærede Medlem i sin høje Alder skal staa og holde en saadan Tale som den, han holdt paa Landboforeningernes Delegeretmøde, og som jo var en Slags Begravelsestale over det Parti, han tilhører.

Jeg vil derefter gerne tillade mig at gøre nogle Bemærkninger vedrørende færøske og grønlandske Forhold, fordi det forekommer mig, at det er et af de store Spørgsmaal, som Rigsdagen i Vinter vil komme til at beskæftige sig med.

Kort før Lagtinget i Aar skulde aabnes, skrev Landstingsmand Patursson en hadefuld Artikel imod Danmark og imod Statsministeren og opfordrede saa at sige til Demonstration paa Olaidagen ved Lagtingets Aabning, og han proklamerede, at Lagtingets Medlemmer ikke vilde gaa ind under Dannebrog, naar de kom til Lagtingshuset. Grundlaget for dette var efter Paturssons Udtalelser, at Statsministeren paa Island havde krænket det færøske Folk ved at kræve, at det færøske Flag skulde nedtages.

Jeg vil gerne af Hensyn til Forhandlingerne om denne Sag, som jeg antager vil blive fortsat senere her i Tinget, oplæse Ordlyden af den Note, som Statsministeren tilstillede den islandske Regering den Dag, det færøske Flag var blevet hejst paa Thingvalla:

„Som det vil være Hr. Førsteministeren bekendt, fandt der en Episode Sted under Festlighederne paa Thingvellir, som ikke kunde undlade at gøre et pinligt Indtryk hos de tilstedeværende, af den islandske Regering indbudte Repræsentanter for Danmarks Regering og Rigsdag, idet der nemlig saavel paa

Lovbjerget som paa flere andre Steder hejstes et særligt Flag for Færøerne, uanset at disse er et Amt i Danmark, for hvilket der ikke er legaliseret noget saadant Særflag, hvorom der heller ikke af Befolkningen paa ansvarlig Maade er fremsat Ønske.

Jeg anerkender imidlertid med Tilfredshed, at Hr. Førsteministeren ved den paagældende Lejlighed udtalte sin Beklagelse over den nævnte Episode, og at man fra islandsk Side foranledigede Flaget fjernet fra Festpladsen, hvorfor jeg for saa vidt betragter den nævnte Sag som afgjort.“

Jeg vil gerne her udtale, at jeg selvfølgelig ganske kan billige denne Note og udtale min store Glæde over, at den islandske Førsteminister erkendte, at der var begaaet en Urigtighed ved den omtalte Lejlighed. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa disse Flagstridigheder. Følgen af Hr. Paturssons Overfald paa Statsministeren og paa Danmark, hvori han beskyldte os for at have tilføjet Færingerne en herskesyg og vanærende Behandling oppe paa Island, var, at der blev store Demonstrationer i Thorshavn den Dag, Lagtinget skulde aabnes, og det endte med, at Paturssons Søn skar Dannebrog ned, som vajede over Lagtingshuset. Lagtinget har senere behandlet denne Sag og udtalt sin Dom over, hvad der skete ved den Lejlighed. Med alle Stemmer mod 9 — man vil erindre, at Selvstyrepartiet tæller 11 Medlemmer, saaledes at der maa være 2 Selvstyremænd, som ikke har stemt — udtalte Lagtinget følgende:

„Lagtinget udtaler sin Harme over det St. Olafsdag i Aar ved Tingets Aabning stedfundne Brud paa Tingfreden og den Vold, som blev øvet mod det paa Tinghuset hejste Rigsflag, og paataaler alvorligt det skete Overgreb.“

Denne Fordømmelse blev altsaa vedtaget af Sambandspartiet og Socialdemokratiet, og 2 Selvstyremænd undlod at stemme derimod. Færingerne har saaledes selv gjort rent Bord, hvad dette angaar.

Senere har man i Lagtinget behandlet Forslaget om Selvstyre, og ved den Lejlighed talte Hr. Patursson i stærke Ord og meget haanligt om de danske Købmænd, den danske Skoleundervisning og de udenlandske Hvalfangere m. m. Der fandt en lang Behandling Sted, som af Socialdemokraternes Ordfører blev betegnet som Ordskvalder; der var ikke nogen som helst Stemning for de Paturssonske Udgyselser. Da Statsministeren kom til Færøerne, frem-